

kom frem under Behandlingen i Fællesudvalget. Det ene er, at der i Fællesudvalget blev rejst Spørgsmaal om at komme bort fra de idelige Vanskeligheder om Bevillingerne paa Krigsministeriets ekstraordinære Budget, og der blev da foreslaaet det sædvanlige Universalmiddel her til Lands, naar der er noget, man ikke kan komme ud over, nemlig at nedsætte en blandet Kommission for at gøre Forslag hertil. Hverken Regeringen eller Højre betragtede en saadan Kommissions Nedsættelse som nogen egentlig Favour, og det endte med, at Spørgsmaalet dermed faldt bort.

Det andet Punkt, jeg skal berøre, er følgende. Som det vil være de Herrer bekendt, har Betænkningen allerede foreligget her i Tinget siden den 28de April, og Sagen været sat paa Dagsordenen, men efter Regeringens Ønske gik den ud af Dagsordenen, og Fællesudvalget samledes atter til Forhandling for at modtage en Meddelelse af den højtærede Konseilspræsident. Denne Meddelelse var sikkerligen beregnet paa, at man skulde forsøge, om der ikke kunde opnaas en Overenskomst paa anden Basis, end man hidtil stod paa. Fra vor Side blev der stillet Forslag i saa Henseende. Vi foreslog, at man vendte tilbage til et af de tidligere Standpunkter, hvor Forslagene om Rentenedsættelserne og om Bevillingen til Fredsbureauet i Bern vare gaaede ud af Dagsordenen. Men det viste sig, at fra Venstres Side ønskede man ikke at genoptage nogen Forhandling paa en saadan Basis. Fra Højres Side henvendte vi os derfor til den højtærede Konseilspræsident med Forespørgsel, om han kunde paavise nogen anden Basis, hvorpaa han troede, at der med Held kunde forhandles, og om, hvorledes man i det hele taget skulde forstaa Udtalelsen, men heller ikke ad den Vej kom vi videre, og det endte saaledes med, at Indstillingerne ere komne til at foreligge i den samme Skikkelse, hvori de oprindeligt vare fremsatte.

Man vil se af Betænkningen, at paa § 21 have vi fra Landstingets Side frafaldet det opstillede Forlangende om en Bevilling paa 240,000 Kr., fordelt paa 10 Aar, til Opførelse af ny Kirker i Kjøbenhavn. Jeg skal derom bemærke, at vi i Fællesudvalget forsøgte at faa denne Post ombyttet med en Bevilling af 50,000 Kr. til Opførelse af en ny Kirke, som snart kan ventes paa-begyndt, men man var ikke villig til at gaa ind paa det; man ytrede, at man hverken havde set Tegninger eller Overslag, men at man ad Aare nok kunde være villig til at gaa ind paa det, naar de forelaa og vandt Bifald. — Man vil endvidere se, at vi ere

gaaede ind paa under § 21, Institutter med særlige Fonds II. Kommunitetet, at hde det forlangte Tilskud til Universitetets Legater indtil 5,000 Kr., for det Tilfælde, at Legatmidlerne ikke skulde kunne erholdes udatte til 4 pCt. Det er altsaa ikke en Bevilling til, at man uden videre nedsætter Renterne for Legatmidler, det er kun en Bevilling til at dække en Rentenedsættelse, som nødvendig maatte finde Sted, naar man ikke kan holde dem udsat til 4 pCt. — En lignende Bemærkning gælder med Hensyn til Nedsættelsen af Rente for de lærde Skoler tilhørende Fonds — ogsaa under samme Forsættning Kan man ikke faa disse Kapitaler anbragte til 4 pCt., saa kan det selvfølgelig ikke være Mening, at de bør budgetteres højere end til 3 $\frac{3}{4}$ pCt.

Jeg tror, at jeg har berørt tilstrækkelig alle de Punkter, hvormed der er Tale, alene med Undtagelse af de 3 Disjenspunkter. Jeg skal nu nærmere omtale disse. Det maa jo se paafaldende ud for Omverdenen, at det ender med, at vi her til Lands ikke kunne faa en ordinær Finanslov paa Grund af en Disjens paa en 10—11,000 Kr. Men hertil skal jeg sige, at Betydningen af en 10—11,000 Kr. have disse Beløb egentlig kun for den anden Side, men for Højres Side have de en ganske særlig principiel Betydning.

Jeg skal først nævne, hvorledes det er gaaet til, at Fordringer om Rentenedsættelser ere komne frem. De ere komne frem nede i det andet Ting under Behandlingen i Finansudvalget. Der fremkom Fordring om Rentenedsættelse paa den første Post, nemlig Nedsættelse af Rente af Kestbesummer, der indestaa i Domænebøndergods, d. v. s. det Gods, der er solgt i Henhold til Lov af 8de April 1851, en Fordring, der skal være fremkommen af den Grund, at den højtærede Kultusminister paa sit Budget havde budgetteret en lavere Rente for Sorø Akademi og Kommunitetets Midler. Man fandt, at skulde der ske Rentenedsættelse paa dette Punkt, var det konsekvent, at der ogsaa skete Rentenedsættelse paa dette andet Punkt. Saa kom et enkelt Medlem, saa vidt jeg husker Folketingsmanden for Standerborg (S. Sørensen), og saade: Skal der ske Rentenedsættelse paa Kestbesummer, som indestaa i Domænebøndergods, bør det samme finde Sted med Hensyn til de saafaldte halve Kestbesummer, der indestaa i faste Ejendomme, hørende til de forrige Nutterdistrikter, og saaledes fremkom altsaa Fordringen om den anden Rentenedsættelse. Det er altsaa paa en ganske tilfældig Maade, at disse Forslag ere komne frem. At det er slet paa en ganske tilfældig Maade, kan man ogsaa se deraf, at